

[Finn Poulsen.]

mod indbetaling af det oprindeligt ydede tilskud. Den højtærede minister har nu valgt for de private ejeres vedkommende — og det drejer sig her om private parcelhuse i et antal af ca. 265 — at foreslå aflysning af deklarationen mod indbetaling af det oprindeligt ydede tilskud plus 75 pct. eller, hvis afviklingen trækker ud, 100 pct. Dette vil jeg dog gerne at vi ser noget nærmere på i et udvalg.

For mig var det mere nærliggende også for disse ejendomme at følge den praksis, som var Københavns op til 1955. Man må så regulere det, der er sket efter 1956, men det kan man nok komme over; der er jo reguleringsbestemmelser i loven alligevel med hensyn til situationer, hvor tidligere salg har fundet sted, og hvor de beløb, der er indbetalt, overstiger den nuværende frigørelsesafgift.

Jeg har formentlig også gehør for dette hos den højtærede minister; for bestemmelsen om dette konjunkturtillæg med de 75 eller 100 pct. stammer jo, så vidt jeg kan forstå bemærkningerne, fra en indstilling fra Københavns magistrat. Mig forekommer det altså naturligere at stille disse parcelhusejere lige med dem, der fik aflyst deklarationen før 1956.

Også for så vidt angår den anden gruppe — dem, der tilhører byggeföreninger eller boligforeninger — er der problemer at drøfte, som jeg ikke skal komme ind på her ved første behandling; de hører mere hjemme under udvalgsbehandlingen. Der er ting i bemærkningerne, som nok kan give anledning til visse diskussioner. Når der altså er tale om bolig- eller byggeföreninger, er forslaget bestemmelse strengere end de bestemmelser, der gælder for private parcelhusejere, idet man dér vil følge én strengere praksis, og det er dog et spørgsmål, om det i alle tilfælde er rigtigt — jeg kan godt se, at der kan gøre sig særlige forhold gældende — at have en strengere praksis her. Der findes jo også her parcelhusejere og situationer, hvor der kan være tale om, at enkeltpersoner kan få lejlighed til at overtage ejendommen.

Jeg må lige bemærke, at der også er andre enkeltspørgsmål: hvordan man i § 3, stk. 2, finder frem til den tidligere sælger, hvordan man forholder sig, hvis han er død o. s. v. Men som sagt, det er udvalgs spørgsmål.

Jeg skal altså for mit partis vedkommende tilsige vor medvirken og støtte til de principielle linjer i forslaget.

Hagen Hagensen: I årene efter afslutningen af den første verdenskrig blev der med hjemmel i en række boliglove ydet tilskud til opførelsen af boliger for mindre-bemidlede. Det drejede sig både om etageejendomme opført af boligforeninger og om parcelhuse opført af såvel byggeföreninger som private. Det blev i boliglovene fastsat, at ejendomme, hvortil tilskud var ydet, skulle undergives kontrolbestemmelser, og disse bestemmelser gik navnlig ud på, at der skulle være kontrol med leje eller boligafgift, og at salg af ejendomme eller andele kun måtte finde sted på vilkår godkendt af et — som det hed, forudsat — nedsat udvalg. Der tinglystes på ejendommene deklamationer herom.

Deklarationens bestemmelser blev, for så vidt angår byggeföreninger og private, der modtog det højeste tilskud efter lovene, gjort stedsevarende, medens private, der ikke ønskede at underkaste sig en stedsevarende kontrol og derfor fik et lidt lavere tilskud, kun var bundet af deklarationens bestemmelser i et kortere åremål. Dette sidste betød, at disse deklamationer har kunnet aflyses, således at ejendommene endeligt er blevet frigjort, uden at noget af det ydede statstilskud kunne kræves betalt tilbage.

Det fremsatte lovforslag tilsigter nu på de i forslaget angivne vilkår at frigøre ejendomme, hvorpå stedsevarende deklamationer hviler, for de byrder, der følger heraf. Det kan tiltrædes af det konservative folkeparti, at dette spørgsmål løses, og det kan føjes til, at det egentlig burde være løst for længst. Det tror jeg også det var blevet, og spørgsmålet, om det overhovedet var blevet lovgivningsanliggende, får stå hen. Men når det nu er blevet det, skyldes det vel, at udvalget for tilskudsdeklamationer i København som sin opfattelse har givet udtryk for, at en nyordning vedrørende disse deklamationer burde ske ved lov, idet deklamationerne er udstedt med hjemmel i loven.

Jeg kunne have lyst til at pege på, at det måske ville have været lykkeligere og noget lettere, såfremt der aldrig var blevet nedsat noget udvalg om tilskudsdeklara-